

РЕШЕНИЕ

№ 1608

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 26.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1955** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) е образувано по жалба на „СИФАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], район Л., [улица], представлявано от управителя В. Н. Б., чрез процесуални представители – адв. М. Б. и адв. Б. Т., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1554 от 13.01.2023 година на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 година, в частта на извършените намаления по заявление за подпомагане с УИН 22/270521/05491 по следните схеми и мерки: Подмярка 13.1/НР 1, СЕПП, Мярка 12/Натура 2000, С. и ЗДП, както и в частта на начислените санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания в размер на 7853,13 лв. по Подмярка 13.1/НР 1 и 2995,89 лв. по Мярка 12/Натура 2000.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаното уведомително писмо (УП) се претендира отмяната му. Конкретните основания за това се свеждат до немотивираност на упражненото властническо правомощие – липсват фактическите и правни основания за издаването му. От изложеното в акта не ставало ясно какво е конкретното основание за извършените намаления на субсидиите по отделните схеми и мерки в посочените в акта размери. В жалбата се излагат доводи и по отношение на материалната законосъобразност на акта. Защитната теза се основава на регламентацията в Наредба № 5 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 12 "Плащания

по Натура 2000 и Р. директива за водите" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (Наредба № 5/2015 г.). Жалбоподателят оспорва заключението за недопустимост на завените площи, основано на констатацията за несъответствие на парцелите с Националния стандарт за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Акцентира на издадената от министъра на земеделието, храните и горите заповед № РД09-788/21.08.2021 г., с която на земеделските производители е забранено да косят в периода от 05.08.2021 г. до 20.08.2021 г. включително. Жалбоподателят акцентира, че въпреки наличието на специализирана мощна техника и инвентар, която е била на терен и към момента на извършване на проверките, поради голямата надморска височина – над 1800 метра и наложеното ограничение за косене, не е успял да окоси всички заявени площи. Посочва, че въпреки това, от заявените общо 323,50 ха, са били обработени 126,16 ха. Започналите обаче след изтичане на забраната за косене обилни валежи са пречатвали продължаването на селскостопанските дейности. В тази насока жалбоподателят твърди наличие на „изключителни обстоятелства“ по смисъла на чл. 14 от Наредба № 5/2015 г., чл. 64, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, както и чл. 4 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие. В с.з. тезата за незаконосъобразност на УП се аргументира и от заключенията на вещите лица по приетите по делото съдебни експертизи – хидрометеорологична и тройна агротехническа. Жалбоподателят претендира отмяна на обжалвания индивидуален административен акт, ведно с присъждане на направените по делото разноски съобразно представен от процесуалния му представител списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на ДФЗ, чрез юрк. Ц. оспорва жалбата. В представени по делото писмени бележки поддържа становището за недопустимост на заявените за подпомагане площи. Позовава се на приетата по делото съдебно-техническа експертиза. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Възражава срещу размера на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, като съобрази аргументите изложени от страните, събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.05.2021 г. жалбоподателят е подал Заявление за подпомагане УИН 22/270521/05491 за Кампания 2021, с което е заявил подпомагане по схеми и мерки, сред които и Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, схема за преразпределително плащане /С./, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП), Плащания по Натура 2000 и

Р. директива за водите (Мярка 12), Компенсаторни плащания за планинските райони (Подмярка 13.1/НР 1), като в табличен вид са посочени заявените за подпомагане парцели в землищата: А., Б., Б., Войводино, Г., С., Дълги дел, К., Н., Пролез, Р., Светлина, Септемврийци, Стаевци, Т., Тръстиково, Х. Д., Ч. и Ш.. Заявлението, таблицата на използвани парцели 2021, приложенията към заявлението и декларациите са налични в съдебната преписка на л. 131 - л. 149.

Във връзка с подаденото заявление и на основание чл. 28 и чл. 29 от Регламент (ЕО) № 809/2014, чл. 74 от Регламент (ЕО) № 1306/2013 г. и чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) са извършени административни проверки на въведените данни, като по делото на л. 150 – л. 153 са приложени резултатите, констатираните грешки и предупреждения. В резултат на извършените административни проверки не са установени площи, заявени от повече от един земеделски стопанин.

Заявлението на бенефициера е избрано за извършване на проверки на място, възложени със Заповед № 445823/19.08.2021 г. /л. 49/, Заповед № 437297/19.08.2021 г. /л. 98/, Заповед № 437310/23.08.2021 г. /л. 68/, Заповед № 437307/16.09.2021 г. /л. 85/.

Проверките са извършени в периода 10.09.2021 г. – 04.10.2021 г. на територията на Регионален технически инспекторат /РТИ/ – М., РТИ – П. и РТИ – Я..

Констатациите от проверките са обективирани в доклади, изготвени от определените за всеки РТИ експерти, които са приложени на л. 52 – л. 62 към Заповед № 445823/19.08.2021 г., л. 69 – л. 80 към Заповед № 437310/23.08.2021 г., л. 86 – л. л. 92 към Заповед № 437307/16.09.2021 г., л. 99 – л. 120 към Заповед № 437297/19.08.2021 г. Последвало е издаването на оспореното УП с изх. № 02-220-2600/1554 от 13.01.2023 г. В него е посочено, че общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място (в съответствие с чл. 37 ЗПЗП) на данните в подаденото заявление за подпомагане, сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 ЗПЗП.

Уведомителното писмо съдържа Таблица 1: Оторизирани суми (в лева), Таблица 2: Извършени плащания (в лева), обяснителни бележки под тях и суми на начислени санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания по Подмярка 13.1/НР 1 и Мярка 12/Натура 2000 в съответствие с чл. 28 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 908/2014 на Комисията. В таблицата са отразени схемите и мерките, базирани на площ в подаденото заявление за подпомагане /колона 1/, исканите суми, формирани на база произведението от декларираната площ и ставката по всяка отделна схема/мярка /колона 2/. Изчислените намаления са отразени в колона 3, като под Таблица 1 е пояснено съдържанието на колона 3. Посочено е, че в нея се отчитат: 1. намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХ и МОСВ; 2. намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението, съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания; 3. наложена ставка на корекция („финансова дисциплина“, определена съгласно чл. 26 от Регламент № 1306/2013 и чл. 8, § 1 от Регламент №

1307/2013, в изпълнение на Регламент (ЕС) № 2021/951 на Комисията от 11.06.2021 г. За кампания 2021 е в размер на 1,658907%; 4. линейно намаление съгласно чл. 5, § 2 от Регламент № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, § 2, буква „е“, т. i от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията. За кампания 2021 не е налагано такова; 5 линейно намаление съгласно чл. 65, § 2, буква „в“ от Регламент № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, § 2, буква „е“, т. iii от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията. За кампания 2021 не е налагано такова.

На 09.02.2023 г. е подадена жалба с вх. № 02-220-2600/1554#2 срещу УП, по повод на която е изготвено становище от ответника, приложено на л. 34, с дата 22.02.2023 г. В него е посочено, че вследствие на извършената частична проверка са установени площи за подпомагане в размер на 134,85 ха. Извършени са административни проверки въз основа на предоставената база данни „Площи, допустими за подпомагане“ (П.). Установени били 260,35 ха площи извън специализирания слой П., създаден и поддържан от МЗХ като част от Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП). Пояснено е, че окончателният специализиран слой П. за кампания 2021 е предоставен на ДФЗ-РА със заповед на министъра с № РД-09-150 от 25.02.2022 г. за извършване на проверки и окончателни калкулации по заявленията за кампания 2021. В изготвени таблици към становището са отразени данните за санкциониранияте площи по заявените схеми и мерки за подпомагане.

В съдебното производство по искане на ответника е проведена съдебно-техническа експертиза, по която вещото лице е работило въз основа на представените от ДФЗ данни от извършените административни проверки, вкл. документните, изискани допълнително от МЗХ и приложени като доказателства по делото.

По искане на жалбоподателя са назначени хидрометеорологична и съдебно-агротехническа експертизи (две единични и тройна), които ще бъдат обсъдени в мотивите на съдебното решение.

В с.з. е разпитан Д. О. П., който даде сведения във връзка с организацията и извършваните селскостопански дейности – косене на земеделските площи в землище Д. Д..

При така установената по делото фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от активнолегитимирано лице – адресат на УП, чиито права и интереси са засегнати от акта, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното уведомително писмо е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и представлява същата. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове по правилата на законодателството на Европейския съюз. Разпоредбата на чл. 20а, ал. 4 ЗПЗП предвижда възможност изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на

областните дирекции на фонда. Видно от представената по делото на л. 15 Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ – В. И. К., същата издател на оспореното УП, са делегирани правомощия по т. 1 правомощия да издава и подписва уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане във връзка с подадени заявления за подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

Уведомителното писмо е в писмена форма, но при издаването му не е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, регламентиращо задължителни реквизити на акта, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо. От съдържанието на УП, включително данните от таблиците в него и разясненията под тях, не могат да се извлекат конкретни фактически и правни основания за издаването му. Липсва обосновка за начина, по който са определени посочените от органа размери на намаленията. Непълнотата на акта не се преодолява и от поясненията към колона 3 "Намаления" от Таблица 1, които са общи и бланкетни. Посочени са различни хипотези за намаляване на субсидията, но не е изяснено коя от тях е относима за конкретния случай. Липсва информация коя именно площ като парцел се санкционира, какъв е размерът на тази площ, по коя конкретна схема или мярка е заявена за подпомагане, какво обстоятелство препятства подпомагането по съответната мярка/схема, кой нормативен акт разпорежда такива последици при проявата на това обстоятелство.

Разпоредбата на чл. 43, ал. 3 ЗПЗП регламентира хипотезите, в които Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, но при липса на фактически установявания, не могат да бъдат изведени и правните такива за издадения отказ. В тази насока следва да се отбележи, че административният акт не препраща към друг акт, находящ се в административната преписка, нито се позовава на официален и/или друг документ, съдържащ относими обстоятелства, от които безспорно да бъде изведен правния резултат в оспорения акт. Действително според ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. В конкретния случай обаче в УП не е направено такова препращане.

Волята на административния орган не следва да бъде изяснявана в съдебното производство по оспорване на административния акт чрез въвеждане на фактически и правни основания – такива, които не са включени нито в акта, нито в преписката по издаването му, доколкото съдебното установяване е само за факти, приети за установени от административния орган. По аргумент от чл. 153 ГПК, вр. чл. 144 АПК, на доказване, включително посредством съдебна експертиза, подлежат спорните факти – тези, посочени и възприети от органа, с наличието на които е разпоредено санкциониране на заявените от жалбоподателя площи. По тази причина констатациите на вещото лице В. Я. не могат да послужат за мотиви на акта, в каквата насока на практика е искането на ответника, и да се обсъждат и анализират за първи път в съдебното производство. Отделно от това, установените от вещото лице размери на недопустими площи в парцелите са базирани на описаните в раздел III и IV от

експертизата документи, но подобни констатации липсват в доколада за извършените проверки от компетентните лица – служители на РТИ, а са посочени единствено в становището на л. 34 от делото с изх. № 02-220-2600/1554 от 22.02.2023 г., изготвено от органа едва на 22.02.2023 г. по повод постъпилата срещу уведомителното писмо жалба.

В своята практика ВАС нееднократно посочва, че въпросното становище, на което ответникът се позовава и в писмените си бележки, не представлява доказателство по делото поради естеството му. То не е документ по издаването на уведомителното писмо, респ. не е част от административната преписка и не може да съставлява мотиви на акта. От тази гледна точка становището не попада в хипотезата на възможностите, посочени в ТП 16/1975 г.на ОСТК на ВС. Недопустимо е едва при съдебното оспорване на административния акт, в друг документ, да се сочат факти и правни основания, обосновавали издаването му. В рамките на съдебната проверка по чл. 168 АПК съдът проверява законосъобразността на акта, като това е съобразно посочените в него фактически и правни основания, но не може да се допуска допълване на мотивите в издадения административен акт. Именно от мотивите към оспореното уведомително писмо следва да става ясно защо се налага да бъде намалено финансовото подпомагане, както и да се посочи актът или проверката въз основа на която се основава. Освен това, в становището за първи път се посочва определяне на допустими за подпомагане площи като резултат от проверки за допустимост на площите от специализирания слой "Площи, допустими за подпомагане" за 2021 г., одобрен със Заповед № РД 09-150/25.02.2022 г. на министъра на земеделието. В уведомителното писмо не е направено позоваване на Заповед № РД 09-150/25.02.2022 г., като не може да се приеме, че резултатите от проверките на място обосновават извършеното с УП намаление на заявеното финансово подпомагане, доколкото резултатите от проверките са направени в периода м.09-м.10.2021 г., т. е. преди одобряването на специализирания слой "Площи, допустими за подпомагане" за 2021 г. със заповед от 25.02.2022 г.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест за установяване на обстоятелството, че размерът на заявеното финансово подпомагане следва да бъде намален лежи върху административния орган, който следва да установи фактическите и правни основания за издаване на административния акт. Предвид посочената процесуална норма, не може да се приеме, че в хода на съдебното оспорване, с допустими доказателствени средства може да се санира пропускът на административния орган да изложи фактическите основания за издаване на оспорения акт. От мотивите към оспореното уведомително писмо следва да е видна причината за намаленото подпомагане, както и да се посочи актът или проверката, въз основа на която това е направено. Съображенията, въз основа на които административният орган издава или отказва да издаде един административен акт, подпомага страните в избора им на защита и съответно прави възможен съдебният контрол за законосъобразността му.

В конкретния случай отсъствието на мотиви в проверяваното уведомително писмо се проявява и в процесуалното усилие на жалбоподателя, който воден от предположението, че намаленията касателно парцелите в землище Д. дел са извършени на основание чл. 13, т. 3 от Наредба № 5/2015 г., се концентрира да установи посредством приетите по делото експертни заключения наличието на изключителни обстоятелства, произтичащи от издадената от министъра на

земеделието заповед за забрана за косене в периода 05.08.2021 г. - 26.08.2021 г., падналите междуременно обилни валежи, които с оглед високата надморска височина на парцелите са препятствали качването на земеделската техника за извършване на дължимите съгласно Приложение № 2 към Наредбата селскостопански дейности.

Следва да се отбележи, че приетите по делото хидрометеорологична и тройна агротехническа експертизи подкрепят тези твърдения. Въз основа на данните от Националния институт по хидрология и метеорология и тези от станциите в област М., община Г. Д., вещото лице Р. К. посочва, че в периода 20.08.2021 г. до 30.09.2021 г. в землище Дълги дел, местност „Ч. курия“, метеорологичната обстановка в много от дните е валежна. След посещение на място експертът е категоричен, че предвид надморската височина на обследваната местност (1800 м.), особеностите и състоянието на пътя до нея при тези условия, качването на селскостопанската техниката е било изключително възпрепятствано и рисковано.

На база приетото без оспорване заключение на хидрометеоролога и след извършено посещение на място експертите от тройната агротехническа експертиза Г. Л., Н. Крисенко – П. и Р. Н. са категорични, че състоянието на заявените за подпомагане площи не е позволявало да бъде извършена коситба в периода 20.08. - 30.09.2021 г. В отговор на въпроса кога следва да се извърши коситбата на заявените за подпомагане площи, така че да бъдат постигнати целите на Национален стандарт 7в от Наръчника за практическо приложение на условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, вещите лица посочват, че според Националните стандарти земеделските стопани, ползващи постоянно затревени площи, ливади са длъжни да ги поддържат чрез минимум 1 коситба за съответната година – до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планински райони. Това се установява и от публично достъпната Заповед № РД 09-123/10.03.2014 г. на министъра на земеделието, храните и горите за изменение на Национален стандарт 4.1., според която земеделски стопани, ползващи постоянно затревени площи (ливади), са длъжни да ги поддържат чрез минимум 1 коситба за съответната година – до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските райони, включени в обхвата на необлагодетелстваните планински райони.

Ето защо и доколкото не е спорно, че заявените от жалбоподателя площи в землище Дълги дел се намират на височина 1800 м. съдът преценява като неоснователни възраженията на ответника по отношение на изискванията на стандарта в контекста на темпоралните граници на забраната за косене, установена със Заповед № РД-09-788/05.08.2021 г. Доводите на страната в тази насока се основават и на заключението на вещото лице по единичната агротехническа експертиза В. К., което съдът не кредитира, т.к. е изготвено без посещение на експерта на място, каквото посещение се е изисквало съобразно естеството на поставените му въпроси. Съдът не кредитира и повторно проведената агротехническа експертиза, т.к. вещото лице Д. Д. не се е съобразило с изискването отговорите на поставените му задачи да бъдат дадени при съобразяване на приетата по делото хидрометеорологична експертиза.

Изложеното по-горе във връзка с липсата на фактически и правни основания на обжалваното уведомително писмо е самостоятелно основание за отмяната му като незаконосъобразно. Същевременно и доколкото естеството на въпроса не позволява решаването му от съда, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението за подпомагане по схемите и мерките за

кампания 2021, при спазване на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за мотивиране на акта.

При новото произнасяне административният орган следва да съобрази и установените в настоящото производство обстоятелства посредством експертните заключения и да прецени техният извънреден характер за евентуално изключване от отговорност на заявителя за неспазване на изискванията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Едва след това органът следва да пристъпи към проверка дали са нарушени базовите изисквания, за да определи площите за оторизация, респ. санкционираните площи.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ответната страна следва да заплати на жалбоподателя направените по делото и своевременно претендирани разноски в общ размер на 12 080,80 лева, от които 50,00 лв. – заплатена държавна такса, 3 530,80 лв. – депозити за експертизи и 8 500,00 лв. - заплатено в брой адвокатско възнаграждение, което съдът не намира за прекомерно предвид материалния интерес на спора и проявената от пълномощника на жалбоподателя процесуална активност. По отношение на отразената в списъка на адв. Р. сума от 300 лв. за първоначален депозит по допуснатата, но непроведена поради отказ допълнителна съдебно-техническа експертиза, тази сума не следва да се възлага в тежест на ответника, а след писмена молба от жалбоподателя, заплатеният депозит за вещо лице, внесен от страната, ще бъде освободен от съда.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1554 от 13.01.2023 година на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 година, **в частта** на извършените с него намаления по подадено от „СИФАЛ“ ЕООД заявление за подпомагане с УИН 22/270521/05491 по следните схеми и мерки: Подмярка 13.1/НР 1, СЕПП, Мярка 12/Натура 2000, С. и ЗДП, **както и в частта** на начислените санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания в размер на 7853,13 лв. по Подмярка 13.1/НР 1 и 2995,89 лв. по Мярка 12/Натура 2000.

ИЗПРАЩА преписката на органа за ново произнасяне по подаденото от „СИФАЛ“ ЕООД Заявление за подпомагане УИН 22/270521/05491 за кампания 2021 по следните схеми и мерки: Подмярка 13.1/НР 1, СЕПП, Мярка 12/Натура 2000, С. и ЗДП, при спазване указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „СИФАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], район Л., [улица], направените по делото разноски в общ размер на 12 080,80 лева (дванадесет хиляди и осемдесет лева и 80 стотинки).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд - София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: